YFU HUNGARY
Nemzetközi Diákcsere Program

YFU *Hírújság*

2023-24

Beutazó diákok az érkezési táborban, Taksonyban

Beutazó diákok kirándulása Bécsbe

Csoportkép a YES-ről

Jóbarátok az önkéntes táborban

2023 képekben

Cserediákok a Parlamentnél

A tökéletes önkéntes - hazaérkezés utáni tábor

Kedves Olvasó!

Sok minden változik körülöttünk, ráadásul egyre nagyobb ütemben. Egy dolog azonban biztos: minden évben van december, és minden évben együtt ünnepelünk családunkkal, szeretteinkkel, barátainkkal. Idén sincsen ez másképp, úgyhogy rendhagyó módon ezzel kezdem rövid köszöntőmet.

Szeretetteljes, meghitt és békés ünnepeket kívánok mindenkinek!

Nekünk is sok szempontból rendhagyó évünk volt a YFU-ban. Rendhagyó, hiszen több személyi változás is történt az irodában. Többek közt Héthy-Szommer Gabriella 17 (!) év után úgy döntött, hogy más kihívások után néz. Megtettük ezt már sok helyen, de szeretném neki, Neked Gabi, itt is megköszönni az elmúlt éveket. Szakértelmed, kitartásod, motivációd és munkabírásod nélkül nagyon máshol tartana a szervezet, mint jelenleg.

Gabi búcsúztatásával természetesen köszönthetünk is valakit a magyarországi YFU élén: Horváth Kata vette át a stafétát. Kata az USA-ban volt velünk cserediák, és hazatérése óta a szervezet közelében maradt, hol önkéntesként, hol csapattagként. A legtöbben ismeritek őt. Örülünk, hogy itt vagy Kata, és sok sikert az új kihívásokhoz!

Több pozícióban is történt változás a YFU irodában, hiszen múlt év végén érkezett hozzánk Aydoğmuş Nehir, aki Magyarországon töltötte a csereévét és most visszatért hozzánk, hogy munkatársként vegyen részt a szervezet munkájában. Idén csatlakozott a csapathoz Gondola Dalma, valamint Jankowska Radka is. Örülünk, hogy itt vagytok, köszönjük! A már korább óta nálunk dolgozó Barczy Adriennel, így öttagúra bővült az iroda munkatársainak létszáma.

Fontos mérföldkő a szervezet életében, hogy új helyre költözött az iroda. Nagyobb és kényelmesebb terek várják mind a csapatot, mind a hozzánk látogató diákokat, szülőket, önkénteseket. Ugorjatok be egy teára bármikor!

Nagyon büszkék vagyunk arra is, hogy idén először 100%-os ösztöndíjjal tudtuk jutalmazni egyik diákunkat. A YFU Hungary a program teljes költségét átvállalta, amire korábban még nem volt példa. Régóta szerettük volna ezt megtenni, és nagyon örülünk, hogy idén sikerült. Reméljük nem egyszeri alkalom volt.

Diákjainkról, táborainkról, eseményeinkről a következő oldalakon olvashattok.

Jó szórakozást,

Békés Péter
Elnök
YFU Hungary

Körkérdések Magyarországról – beutazó diákok 2023/24

Mik voltak az első benyomásaid, amikor megérkeztél Magyarországra?

INDI (SVÁJC): Szép idő volt.

VICHO (CHILE): The first impression was nice, familiar and according for me.

ORIANA (ARGENTÍNA): Nagyon szép volt, nagyon izgalmas volt és nem értettem semmit.

YUKI (JAPÁN): Természet.

MAHO (JAPÁN): I thought it was a very beautiful country.

MISAKI (JAPÁN): Nem emlékszem, mert elfáradtam a hosszú repüléstől.

„a very beautiful country”

„a magyarok visszafogott emberek”

Maho és a fogadócsaládja

Milyen teljesen más szokásai vannak a fogadócsaládodnak?

Vicho, Misaki (chilei és japán cserediákok)

„I feel comfortable”

INDI (SVÁJC): Az étkezések fixek és rendszeresek.

VICHO (CHILE): It is not so different than my family, I feel comfortable.

ORIANA (ARGENTÍNA): Nem tudok semmire gondolni, ami annyira más lenne, talán azonnal levenni a cipőt ahogy belép.

Mi a legkedvesebb vagy legfurcsább élményed?

INDI (SVÁJC): Szeretem, hogy kedvenc dalokat cserélek a családommal.

VICHO (CHILE): It’s things of the everyday life, like buy something in the market or ask for a direction.

ORIANA (ARGENTÍNA): Szerettem mindig, amikor elmentem a fogadócsaládommal vagy a barátaimmal megismerni a várost.

YUKI (JAPÁN): Láttam egy tűzijátékot Budapesten.

MAHO (JAPÁN): There were roller coasters and such during small festivals.

Yuki és fogadóanyukája kirándul

Indi és fogadócsaládja túrázik

Milyenek a magyar emberek, szokások?

„édes a paradicsomleves”

Emilija

INDI (SVÁJC): A magyarok többnyire visszafogott emberek.

ORIANA (ARGENTÍNA): Az emberek nagyon kedvesek, amikor már megismerted őket. Nagyon sokat esznek és a tinédzserek nem annyira befogadóak.

EMILIJA (SZERBIA): Édes a saláta és édes a paradicsomleves.

MISAKI (JAPÁN): A férfiak és a nők közötti távolság közel van.

Van-e kedvenc magyar ételed? Mi az?

INDI (SVÁJC): Lecsó.

VICHO (CHILE): Túró Rudi nagyon finom.

ORIANA (ARGENTÍNA): Tarhonyás hús, csirke paprikás, túros csuza.

YUKI (JAPÁN): Gulyás leves, lecsó, zakuszka.

MAHO (JAPÁN): I love gulyás and lángos.

EMILIJA (SZERBIA): Káposztás tészta.

MISAKI (JAPÁN): Kürtőskalács.

„Túró Rudi nagyon finom”

Oriana Tatabányán néhány barátjával

Poom, Vicho és Ryohei (táj, chilei és japán cserediákok)

Mi a kedvenc magyar szavad, ha van már ilyen?

Emilija barátaival a Parlament előtt

Oriana a fogadócsaládjával Olaszországban

Cserediákok és angyalkák Budapesten

INDI (SVÁJC): Papucs.

VICHO (CHILE): Kérem, tudom.

ORIANA (ARGENTÍNA): Pacsi.

YUKI (JAPÁN): Egészségedre.

EMILIJA (SZERBIA): Szénsavas ásványvíz.

MISAKI (JAPÁN): Köszönöm.

Why would you recommend to come to Hungary as an exchange student?

INDI (SVÁJC): Hungary has a beautiful landscape.

VICHO (CHILE): If you want to see a different type of „Europe”, and appreciate the buildings and unique architecture.

ORIANA (ARGENTÍNA): Because it is not a common destination, the language is very interesting and the food is really good.

YUKI (JAPÁN): There are lakes. In the summer you can swimming. In the winter you can skating. You can enjoy all year. Hungarian people are very kind. If you need a help, they will help you. They are also friendly. You can make friends with them. I think Hungary is very comfortable country.

Fogadó családok

A fogadócsaládok nélkülözhetetlen résztvevői és meghatározói a beutazó diákok csereévének. Sokféle motivációval és élethelyzetben dönthet egy család a diákfogadás mellett. A Pesthy család nagyobb gyermekei már kirepültek a családi fészekből és amíg legfiatalabb gyermekük, Bori Franciaországban tölti YFU-s csereévét, a szülők Rent fogadják Japánból. A Máté család három tagja, a szülők és gimnazista korú fiuk, Martin a „családbővítés" mellett döntöttek és Indit fogadják Svájcból.

Az első közös nap

Miért döntöttetek a diákfogadás mellett?

PESTHY CSALÁD: Szerettük volna megélni, hogy milyen egy más kultúrából érkezővel együtt lakni. Ez egy kulturális kaland és egy önismereti „tréning".

MÁTÉ CSALÁD: Mindig éreztük, több nyitottság, szeretet és gondoskodás van bennünk, mint amire a saját fiunknak szüksége van. A tavalyi tanévben volt alkalmunk egy hétre belekóstolni a cserediák fogadásba, ami hatalmas élmény volt számunkra. Belevágtunk hát a teljes tanéves programba, ami akkor hosszúnak tűnt a gyorsan változó életünkhöz. Mára kiderült, hogy borzasztó rövid. Nagyon nem várjuk a tanév végét.

Milyen érzés egy tinédzsert befogadni a családba?

PESTHY CSALÁD: Három gyermekünk van, nem újdonság, hogy tinédzser van a családban. Rennel könnyen megtaláltuk a közös hangot. Még csak másfél hónapja van itt, folyamatosan ismerkedünk egymással.

MÁTÉ CSALÁD: A saját fiunk is hasonló korú, ezért ismerjük ezt az életkort a maga csodáival és nehézségeivel együtt. Most hoznak meg számtalan fontos döntést és ismerednek meg új élethelyzetekkel. Nekik kettőjüknek lehetőségük van együtt megélni ezeket a hasonló szituációkat, megtalálni rá a saját megoldásaikat a mi támogatásunkkal. Őszintén olyan, mintha Indi is a saját gyerekünk lenne.

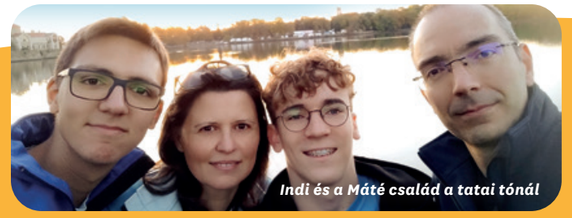
Indi és a Máté család a tatai tónál

Milyen érzés megélni a programot a másik oldalról?

PESTHY CSALÁD: Jó döntés volt, hogy egyszerre vágtunk bele, mert így jobban meg tudjuk érteni az összes szereplő (mindkét gyerek, másik család) helyzetét.

Mit fedeztetek fel magatokról és a saját családotokról a diákfogadáson keresztül?

PESTHY CSALÁD: Folyamatosan újra kell értékelnünk a családunk működését és a családtagok szerepét. Tükröt is tart nekünk ez a helyzet, és az alkalmazkodási képességünket is trenírozza.

MÁTÉ CSALÁD: Leginkább azt, hogy még annál is nyitottabbak vagyunk, mint gondoltuk magunkról és még annál is több szeretet és aggódás van bennünk, mint korábban sejtettük. Indi befogadása segített kicsit más szemmel látni a saját életünket is, vele sokat javult a családi dinamikánk.

Indi és családja túrázik

Készül az okonomiyaki

Okonomiyaki (japán palacsinta)

Magyaros reggeli a lacikonyhán

Mi a legérdekesebb szokás, amit eddig tapasztaltatok?

PESTHY CSALÁD: Érdekesnek találtuk, hogy Ren lámpavilágítás mellett alszik. Egyébként ennek nem tulajdonítunk jelentőséget, nyitott, kedves személyiségnek ismertük meg.

MÁTÉ CSALÁD: Nagyon eltérő szokásokról nem tudunk beszámolni, inkább apróbb eltérésekről. Svájcban sokkal nyugodtabb az élet tempója, mint nálunk. Ezáltal kicsit mi is lelassultunk, ami már nagyon ránk fért. Jobban megéljük a hétköznapi történéseket, aktívabban figyelünk magunkra és egymásra.

Mik a legjobb/legérdekesebb élményeitek a fogadással kapcsolatban?

PESTHY CSALÁD: Ren készített nekünk okonomiyakit (ez egy japán palacsintaszerű étel), nagyon finom volt. Jó élmény volt az is, hogy a Gulácsy kiállítás képeit igazi érdeklődéssel nézte meg.

MÁTÉ CSALÁD: Döbbenetes, hogy Indi milyen hamar a család részévé vált. Gyakorlatilag azonnal felvette a ritmusunkat, nagyon jól igazodtunk egymáshoz. Imádjuk, hogy ő is ugyanúgy viccelődik velünk, ahogy mi egymással és vele. Valóban olyan, mintha mindig is családtag lett volna.

Ren és Bori úton a reptérre

Szeretnénk egy kérdést feltenni Indi fogadótesójának, Martinnak. Hogyan változott az életed, amióta van egy „tesód" és milyen a kapcsolatotok?

MÁTE MARTIN: Amióta Indi itt van, azóta sokkal érdekesebb és viccesebb az életem. Úgy gondolom kicsit kizökkentett a megszokott szürke hétköznapokból, és a temérdek tanulnivalóból, amivel az iskola ellát bennünket. A kapcsolatunk nagyon jó, boldog vagyok, hogy itt van és szeretném, ha örökre velünk maradna.

Vidám percek Tatán

Körkérdések külföldről

kiutazó diákok 2023/24

Mi volt a legnagyobb félelmed a csereéveddel kapcsolatban, és most hogy állsz hozzá?

VÖRÖS BARNABÁS (USA)
A családdal való viszonyom volt, hogy be tudok-e illeszkedni tényleg, mint egy családtag, de szerencsére mindenki nagyon segítőkész volt.

KOVÁCS LILIÁNA (NÉMETORSZÁG)
A legnagyobb félelmem az volt, hogy nem fogok tudni beilleszkedni, és mások furán tekintenek rám, nem lesznek befogadóak. Szerencsére ennek a teljesen ellenkezőjét tapasztalom. Mindenki segítőkész, a tanárok, a diáktársaim, és természetesen a fogadócsaládom is.

BAGDY NAGY GERGELY MILÁN (JAPÁN)
A legnagyobb félelmem az volt, hogy nem fogom megtanulni a csereországom nyelvét és nem fogok tudni az ottani barátaimmal, fogadó családommal kommunikálni. Mivel rászántam sok időt és energiát, mostanra már nagyon jó szinten vagyok és könnyedén megy a japántanulás.

FECZKÓ MÁRTON (NORVÉGIA)
Az, hogy nem fogom tudni megtanulni a norvég nyelvet. Félig pedig már meg is vagyok a nyelvvel.

REISER JANKA (BELGIUM)
A kiutazás előtti utolsó hetekben két gondolat viaskodott bennem: „Aaaah, mindjárt repülök! Egy teljesen új országban fogok élni!” és „Elmegyek egy évre. A kérdés nem az, hogy hiányozni fog-e a családom, hanem hogy ér-e a csereév annyit, amennyi időt a családomtól és a barátaimtól távol kell töltsek.” Jelenleg a válaszom: Nehéz lesz, de megéri.

DÉR JÚLIA (CHILE)
Leginkább attól féltem, hogy majd hogy illeszkedem be az iskolába és a családba. Szerencsére mindenki nagyon aranyos volt a suliban és sokan odajöttek beszélgetni hozzám. Én voltam az első magyar cserediák a gimiben, így jó sok kérdést kaptam. A családban szintén nagyon könnyen ment a beilleszkedés és nagyon jól kijövünk egymással.

Milyen volt az első találkozás a fogadócsaládoddal? Mesélj róluk!

VARGA ZSÓFIA (NÉMETORSZÁG)
Szuper! A vonatállomáson vártak és már aznap este a bevásárlóközpontban táncoltunk a fogadótesómmal a joghurtok előtt a boltban szóló zenére.

VÖRÖS BARNABÁS (USA)
Nem tudtam elképzelni milyen lesz. Gondolkoztam a repülőn, hogy mit kellene mondjak nekik. Megöleljem őket vagy sem? Aztán, miután megérkeztem, egyszerűen minden jött magától és a kocsihoz való sétálós beszélgetés közben éreztem, hogy na, ez Amerika, és tökéletes családom van.

Janka Ostendében Borival, a másik magyar cserediákkal

Lili fogadócsaládjával Legolandben

BÁLINT SZONJA (SVÁJC)
A repülőtéren szinte egyből kiszúrtam őket a tömegben, ahogy egy köszöntő táblával a kezükben vártak. A hazaúton végig beszélgettünk. Nagyon érdeklődőek voltak Magyarországgal kapcsolatban, meg persze ők is rengeteg mindent meséltek Svájcról.

KOVÁCS LILIÁNA (NÉMETORSZÁG)
A fogadócsaládommal még az otthonlétem alatt felvettem a kapcsolatot, így mikor megérkeztem, a találkozás teljesen természetesnek hatott. Szerencsére hamar megtaláltuk a közös hangot, és eddig konfliktusok sem adódtak. Rengeteg programot szerveznek, és az én véleményemet is meghallgatják.

BAGDY NAGY GERGELY MILÁN (JAPÁN)
Az elejétől fogva rendesnek és kedvesnek tűntek és örültek nagyon annak, hogy bár kevéssé beszéltem a nyelvüket, a bemutatkozást és egyszerű szavakat már tudtam. És ahogy beszéltünk egymással rájöttem, hogy nagyon szerencsés vagyok és nagyon jó fogadócsaládot kaptam.

REISER JANKA (BELGIUM)
A belgiumi orientációm végén találkoztam először a fogadócsaládommal. A tábor végére egy előadással készültünk a családoknak. Azt hittem, az én családom nem fog oda érni, így rendkívül megérintett, mikor mégis, az utolsó pillanatba felbukkantak és tárt karokkal, egy meleg öleléssel fogadtak.

DÉR JÚLIA (CHILE)
Egy plakáttal vártak a buszmegállóban mind a négyen, nagy mosollyal az arcukon. Egyből mindenki megölelt és érdeklődött, hogy milyen volt az út. Hazafelé menet nagyon jót beszélgettünk, aztán otthon megvacsoráztunk közösen és ettünk tortát. Kettő kis testvérem van: egy 5 éves fiú és egy 13 éves lány, akivel egy iskolába járok. A kisfiú (Pablito) már a második napon arról panaszkodott, hogy nem akarja, hogy egy év múlva elmenjek. Nagyon aranyos és energikus. A lánytestvérem (Emilia) nem nagyon beszédes, de jól kijövünk és sokat viccelődünk egymással. A szülők is jófejek és sok közös családi program van.

Márton - horgász siker

Milyen teljesen más szokásai vannak a fogadócsaládodnak a saját családodhoz képest?

VARGA ZSÓFIA (NÉMETORSZÁG)
Tekintve, hogy nem vagyok többé egyke, kevesebb házimunkát kell végeznem, mint otthon, illetve sokkal többet beszélgetünk itt családilag, mint otthon. A világ egyik legmeghittebb élménye, amikor suli után hazajövök, és mindenki elmeséli, milyen volt a napja.

VÖRÖS BARNABÁS (USA)
Például, hogy az itteni időjárás miatt mindenhol, azaz a házban is mindenki klímázik ezerrel. Ehhez hozzá kellett szokjak. Vagy például, hogy a vacsora itt délután 4-5 óra között van, én pedig Magyarországon az este 8-9-hez voltam szokva.

BÁLINT SZONJA (SVÁJC)
A legtöbb hétvégére szerveznek legalább az egyik napra valami programot. Nagyon szeretnek túrázni, ezért általában azt csináljuk. Ez számomra teljesen új volt, még sosem túráztam egy egész napot/napokat a hegyekben.

JÓZSA BALÁZS (USA)
Sokkal többször takarítanak, és más a kaja készítés (nincs vele bajom mindenevő vagyok).

Gergely kimonoban

BAGDY NAGY GERGELY MILÁN (JAPÁN)
Bár Japánban élek most, ami teljesen más ország, mégis meglepően hasonlóak a szokások. Ami más, hogy a fogadócsaládom nagyon fontosnak tartja az évszak szerinti étkezést, tehát ahogy az évszakok változnak, mindig kicsit más ételeket eszünk, ami szerintem nagyon jó szokás.

FECZKÓ MÁRTON (NORVÉGIA)
Kidobják az ételt. Minden nap készítenek valami újat, de ha nem eszik meg, akkor egyszerűen megy a kukába. A legfurcsább dolog ebben, hogy egyébként sokat aggódnak a környezetszennyezés miatt.

REISER JANKA (BELGIUM)
Csak apróságok, mint hogy igyekeznek minden este együtt vacsorázni, bár ez nagyjából otthon is meg volt. Továbbá leginkább az étkezésben látom a különbséget. Itt sok kenyeret esznek. Gyakran joghurt a reggeli, majd az iskolában kapunk tízórainak egy kis nasit (csoki, keksz, muffin). Ebédre pedig egy szendvicset, ugyanis a vacsora a fő étkezés, amikor meleget eszünk.

Miben különbözik a kinti iskolád a magyartól?

VARGA ZSÓFIA (NÉMETORSZÁG)
Életemben nem gondoltam volna, hogy egyszer Ipad-en fogok tanulni, ráadásul egy olyanon, amit ingyen lehetett kikölcsönözni. És az is meglepett, hogy van WC papír az iskolai mosdóban.

VÖRÖS BARNABÁS (USA)
Az én iskolám Hawaii-on egy nyitott iskola, nincs is ajtó, amin belépsz az iskolába, mivel itt egész évben 30 fok van. A számonkérés is teljesen más, inkább több a beadandó, mint a dolgozat.

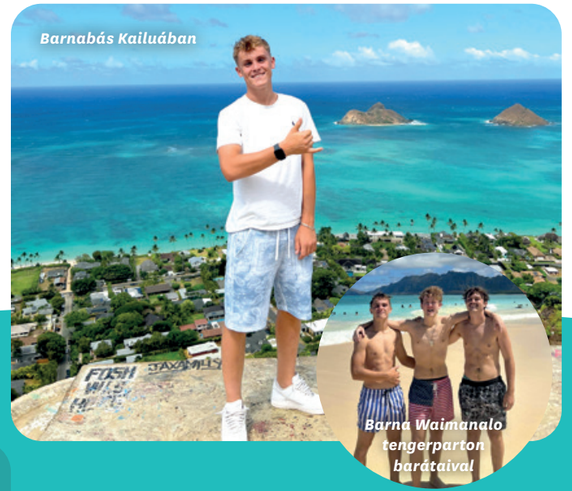
Barnabás Kailuában

Barna Waimanalo tengerparton barátaival

Szonja fogadószüleivel Zermatton

Szonja fogadóanyukájával a Rajna-vízesésnél

KOVÁCS LILIÁNA (NÉMETORSZÁG)
Magyarországon egy leány gimnáziumban tanultam, az itteni iskolámban fiúk is vannak, ami elsőre számomra furcsának hatott. Emellett otthon kollégista voltam, itt azonban mindennap biciklivel járok suliba, amit egyébként nagyon élvezek. A tanárok jóval nyitottabbak, és lazábbak. Az órák érdekesebbek és aktívabbak, illetve itt vannak francia és spanyol óráim is.

JÓZSA BALÁZS (USA)
A tanároknak sokkal jobb a hozzáállása.

BAGDY NAGY GERGELY MILÁN (JAPÁN)
Az iskola viszont teljesen más. Nagyobb létszám, szigorúbb rendszer. Óriás iskola, messze az otthonomtól. A tanár-diák kapcsolat nem olyan közeli. Másrészről viszont az osztálytársaim nagyon segítőkészek, kedvesek és jól és elég gyorsan be tudtam illeszkedni az iskolai környezetbe.

FECZKÓ MÁRTON (NORVÉGIA)
Egyszerűen csak jobb. A tanárok a barátaidként kezelnek, te is őket, jobb minőségű az oktatás és nagyjából az ellentéte a magyarnak.

Mi volt a legkedvesebb vagy a legfurcsább élményed?

VARGA ZSÓFIA (NÉMETORSZÁG)
Az, hogy hány féle módon lehet szétválogatni a szemetet egy nagyon érdekes dolog. Életemben nem láttam még ennyi féle szelektív kukát.

BÁLINT SZONJA (SVÁJC)
Egyik hétvégére a fogadócsaládom egy túra hétvégét szervezett. Jöttek a barátaik is, ezért elég sokan voltunk. Mindkét nap egész nap túráztunk és éjszaka a hegyekben is aludtunk. Nagyon szép volt a kilátás, rengeteg új embert ismertem meg és reggel a hegyekben ébredni nagyon jó érzés volt.

KOVÁCS LILIÁNA (NÉMETORSZÁG)
A legkedvesebb élményem a németekkel még a német felkészítő tábor alatt történt, amikor elmentünk várost nézni, és egy virágárus előtt megálltunk nézelődni, és az eladó teljes természetességgel adott nekem két szál gyönyörű virágot. Sajnos, a kommunikáció nehéz volt, hiszen nem beszélt angolul, de valahogy csak megértettük egymást.

JÓZSA BALÁZS (USA)
Amikor mentünk egy utcában autóval és mindenhol Ferrarik meg Lamborghinik álltak.

BAGDY NAGY GERGELY MILÁN (JAPÁN)
A legkedvesebb az volt, amikor hét barátommal enni mentünk, de csak én egyedül nem biciklivel voltam, és miattam mindenki tolta a biciklijét és nem is volt kérdés nekik, hogy ezt megteszik értem.

REISER JANKA (BELGIUM)
Nekem az orientáció volt az eddigi legkedvesebb élményem, ahol találkozhattam a többi cserediákkal, és pár fantasztikus napot tölthettem el velük és a YFU-s önkéntesekkel.

DÉR JÚLIA (CHILE)
A legkedvesebb emlékem az első hetem az iskolában. Mindenki beszélgetni akart velünk, cserediákokkal, és sok ajándékot kaptunk: sokféle csokit és egy karkötőt. Nagyon aranyosak voltak és érdeklődtek az országaink iránt. Az órákon körülvettek, kérdezgetettek. Kérték, hogy beszéljek az anyanyelvemen, és hogy tanítsak nekik valamit magyarul.

Hogy érzed magad a fogadóországban és mi az, ami miatt másoknak ajánlanád?

VÖRÖS BARNABÁS (USA)
Az én csereévem nem is indulhatott volna jobban. Pont úgy indult, ahogy elképzeltem. Az amerikai érzés az, ami miatt egyszerűen nem tudok leszállni a gondolatról, hogy „Csak élvezd, öreg, amíg tart!”. Fantasztikus emberek, fantasztikus környezet, telis-tele olyan dologgal, amit igenis hasznosítani tudok majd a jövőben.

BÁLINT SZONJA (SVÁJC)
A táj, az ételek és az emberek miatt. Rengetegen élnek itt, akik, vagy akiknek a szülei, nem Svájcban születtek. Emiatt rengeteg kultúrával lehet találkozni például egy osztályközösségben is.

Lili Ausztriában

Lili a német virágustól kapott virágokkal

KOVÁCS LILIÁNA (NÉMETORSZÁG)
Őszintén, Németország már most benőtte magát a szívembe, akárcsak az emberek. Először, mikor idejöttem, volt bennem egy olyan elképzelés, hogy a németek szigorúak. Azonban, már ezalatt a másfél hónap alatt rájöttem, hogy ez egyáltalán nem igaz. Az emberek társalgásra nyitottak és elnézőek. Van humoruk és segítőkészek. Németországot szívből ajánlanám, hiszen számomra ez eltért a megszokottól. A városok szépsége, a rengeteg erdő, zöld terület és tisztaság.

BAGDY NAGY GERGELY MILÁN (JAPÁN)
Nagyon jól érzem magam, tanulósan, sportolósan telik. Én annak ajánlom Japánt, aki szereti a kihívásokat és nem lusta, mert a nyelvtől kezdve a kultúrán át, minden más, és ehhez, ha nem alkalmazkodsz, akkor nem lesz élvezetes éved. Viszont ha tudsz alkalmazkodni, a legjobb éved lesz!

FECZKÓ MÁRTON (NORVÉGIA)
Nagyon jó iskolák, szép környezet és kedves emberek. Norvégia a legjobb választás az összes ország közül.

REISER JANKA (BELGIUM)
Rendkívül élvezem, a fantasztikus közlekedési hálózatnak köszönhetően, mellyel minden hétvégén új részeit fedezhetem fel ennek a gyönyörű országnak. A kultúra és a népesség annyival sokszínűbb itt. Csak az iskolába 12-20 osztálytársam nem is teljesen belga. Ennek köszönhetően mindenki sokkal nyitottabb és elfogadóbb a külföldiek irányába.

DÉR JÚLIA (CHILE)
Nagyon jól érzem magam a fogadóországomban és örülök, hogy úgy döntöttem, hogy csereévre megyek. Azért ajánlanám Chilét, mert befogadóak, aranyosak az emberek. Az iskolámban tízen vagyunk cserediákok, ezért sok programot szerveznek nekünk, melyeken keresztül jobban megismerhetjük az országot és a chilei kultúrát.

Karaoke este - Gergely és barátai

Van olyan emlék vagy pillanat, ami örökre veled marad?

VARGA ZSÓFIA (NÉMETORSZÁG)
Egyik szombat este hazafelé jöttünk kocsival a fogadóapukámmal kettesben és én voltam a DJ. Próbáltam olyan számokat játszani, ami neki is tetszene, és szuper volt látni, ahogy énekel, amikor elindult a Love Will Tear Us Apart a Joy Division-től. Azóta, amikor meghallom ezt a számot, mindig ő jut eszembe.

VÖRÖS BARNABÁS (USA)
Ha belegondolok abba, hogy pontosan tegnap volt az a nap, amikor először próbáltam ki a golfozást, és golfkocsival jártuk a birtokot, amit eddig csak filmekben láttam, akkor azt mondanám, hogy ez az a dolog eddig, amit sosem fogok elfelejteni.

KOVÁCS LILIÁNA (NÉMETORSZÁG)
Októberben volt egy hosszabb szünetünk, és ellátogattunk Ausztriába a családdal. Igazán emlékezetes volt, rengeteget kirándultunk gyönyörű helyeken, sokat nevettünk együtt, német vicceket meséltünk. Kipróbáltuk a skyfly-t, és egy 2,6 km hosszú bobpályát. Az biztos, hogy ezt sosem fogom elfelejteni.

BAGDY NAGY GERGELY MILÁN (JAPÁN)
Elkezdtem baseball-ozni itt Japánban és az első alkalom, amikor Home Run-t ütöttem az megmarad örökre velem.

FECZKÓ MÁRTON (NORVÉGIA)
A barátaimmal eltöltött idő itt Norvégiában és sok minden más persze. Dehogy is, a teljes évre emlékezni szeretnék!

Márton - palacsintasütés norvég túranadrágban

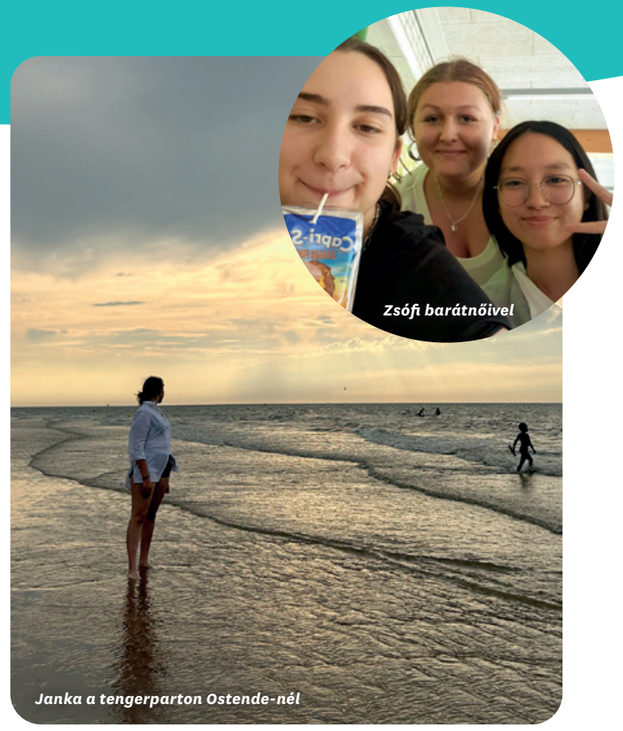
Zsófi barátnőivel

Janka a tengerparton Ostende-nél

REISER JANKA (BELGIUM)
Mikor pár cserediákkal felmentünk a tengerhez, Ostendébe és pont naplementére értünk a partra. Gyönyörű volt.

Mi az, amit látni, tapasztalni akartál és sikerült-e már?

VARGA ZSÓFIA (NÉMETORSZÁG)
Ki akartam próbálni pár német kenyeret. Egy hónap után meg lassan már elegem van belőlük!

VÖRÖS BARNABÁS (USA)
Mindenféleképpen a Hawaii tengerpartot mondanám. Egy álom mindenki számára, hogy egyszer megtapasztalja a Hawaii életérzést. Mindenki laza, megy a zene a pálmafák alatt, körülnézel, és egyszerűen a világon sehol nem akarsz máshol lenni, csak itt, Hawaii homokos tengerpartján.

KOVÁCS LILIÁNA (NÉMETORSZÁG)
Számomra a nyelv megtanulása igazán fontos, és már most érzem magamon a fejlődést. Emellett szerettem volna, ha én magam nyitottabb, és aktívabb tudok lenni, maradni, és úgy érzem, hogy ezt sikerült teljesítenem, és hogy ne várjak el másoktól dolgokat, és merjek egyedül kilépni a komfortzónámból.

JÓZSA BALÁZS (USA)
Később az év során lesz egy Hyper autó felvonulás. Azt nagyon várom.

Balázs és barátai a washingtoni állami vásáron

BAGDY NAGY GERGELY MILÁN (JAPÁN)
Látni szerettem volna sok tradicionális házat, várat, épületet, és ez sikerült is. Emellett tapasztalni szerettem volna a helyi életmódot, ami szintén sikerült szerintem.

JÓZSA BALÁZS (USA)
A Washington State Fair (a washingtoni állami vásár), iszonyú jó volt!

REISER JANKA (BELGIUM)
Ki akartam próbálni képes vagyok-e egy idegen országba élni a családom nélkül és egyértelműen kiderítettem, hogy igen. Továbbá be akartam járni az országot. Ezen még dolgozom.

Mi a kedvenc mondatod vagy kifejezésed, és mit jelent?

VARGA ZSÓFIA (NÉMETORSZÁG)
„Geil” – Tinédzser szleng arra, hogy valami szuper.

VÖRÖS BARNABÁS (USA)
A kedvenc kifejezésem egyértelműen az „Aloha”, aminek a jelentése csak annyi, hogy üdvözölsz valakit.

BAGDY NAGY GERGELY MILÁN (JAPÁN)
„努力の結晶” – az erőfeszítés gyümölcse.

KOVÁCS LILIÁNA (NÉMETORSZÁG)
„Exchange isn’t a year in your life, it’s a life in a year.” – A csereév nem egy év az életedben, hanem ez egy élet egy évben. Ez mindent elmond a csereévről.

REISER JANKA (BELGIUM)
„Go with the flow” - Ne stresszelj dolgokon, amiket nem tudsz irányítani. Csak haladj az árral.

Különleges országok

Júlia és fogadótestvére a hóban

YFU Chile érkezési táborban

DÉR JULIA - CHILE

Miért épp ezt az országot választottad?

Sok jót hallottam és sok szép képet láttam erről az országról és nagyon szimpatikus helynek tűnt. Ezen felül szerettem volna spanyolul megtanulni.

Mit tudsz nekünk mesélni a helyi kultúráról? Miben más a magyar kultúrához képest?

Itt az emberek sokkal beszédesebbek és hangosabbak, mint a magyarok. Szeretnek bulizni és közösen énekelni. Először csendesnek tűnnek, mert félénkek, de ha megismerjük őket, kiderül, hogy hangosak, szeretnek beszélni és pletykálni. Itt nagyon-nagyon fontos a család és minden étkezés közösen zajlik. Mindenki segít a ház körül és egy rossz szava sincs senkinek. Minden hónapban egyszer meglátogatjuk a nagy családot vidéken és együtt vacsorázunk.

Csereév szülői szemmel

Németországban anno 2010/11

Érdekes kérdés, hogy mit tartogat a csereév a küldő szülők számára. Hogyan élik meg ők ezt az évet és milyen lehetőséget látnak benne. Két szülő osztja meg gondolatait ezzel kapcsolatban, mindkettőjük gyermeke Németországba utazott cserediákként. Nagy Enikő lánya, Zsuzsi 2010/11-ben volt cserediák. Az akkori és azóta eltelt időszak tapasztalatairól mesél Enikő. Szunyogh Szandra lánya, Liliána az idei tanévet tölti Németországban. A YFU Hungary sok év után először hirdetett ösztöndíjas helyet és ennek nyerteseként utazhatott Lili.

Zsuzsi és fogadócsaládja Dániában

Két fogadott lányunkkal

NAGY ENIKŐ

2010 szeptemberével kezdődött, amikor Zsuzsi lányom Németországba utazott egy csereévre. A hamburgi repülőtéren kiderült, hogy a fogadó család lakásában csőtörés miatt áldatlan állapotok uralkodnak. Izgalmas volt, mert majdnem 4 hónap kellett, hogy visszaálljon a rend, és minden a helyére kerüljön. Felmerült a kérdés, hogy családot cseréljen, de addigra már annyira belerázódott az iskolai közösségbe, hogy nem szívesen költözött volna egy másik városba. No meg a zeneiskolában működő szimfonikus zenekar is befogadta, így ez még egy visszatartó erő volt.

Sokan kérdezték az ismeretségi körünkből, hogy mertük elengedni ilyen messzire, ilyen hosszú időre, ráadásul nem utazhatunk ki, és ő sem jöhet haza a tanév végéig. Hazudnék, ha azt mondanám, hogy nem izgultunk egy kicsit, de mivel ő annyira határozottan akarta, bíztunk benne, hogy a problémákat meg fogja tudni oldani. Így is lett. Hihetetlen változáson ment keresztül. Önállósodott, megtanulta vállalni a felelősséget a tetteiért, a döntéseiért. Természetesen a fogadó családdal felmerülő konfliktusokat is meg kellett tanulnia kezeli, ami valljuk be nem lehetett könnyű feladat.

Az év végére olyan jó kapcsolat alakult ki közte és a négy „tesó", illetve a „szülők" között, hogy már látszott, ez nem marad csak egy szép emlék, hanem lesz folytatása. A következő években, amikor csak tehette, visszautazott a második „családjához", időközönként beszéltek egymással.

Amikor a kolozsvári egyetem alapképzéséről hazaköltözött, fogadó szülei elérkezettnek látták a pillanatot, hogy meglátogassák Budapesten, és egy pár napot együtt tölthessünk mi is velük. 2020-ban Zsuzsi esküvőjére is eljöttek, sőt az idén meglátogatták a „kisunokájukat" is. Nagyon kellemes napokat töltöttünk el közösen. Igyekeztünk olyan programokat összeállítani nekik, melyek kapcsán közelebb kerülhettek a magyar emberekhez, a kultúránkhoz, és hozzánk is.

Meggyőződésem, hogy még sokszor fogunk közös programokat szervezni a jövőben.

Zsuzsi csereéve alatt felmerült bennünk a kérdés, mi lenne, ha mi is fogadnánk cserediákot. Remek döntés volt. A 2011/2012-es tanévben egy németországi kislányunk volt, akinek az édesapja magyar, édesanyja pedig eritreai. Nem tudott magyarul, de nem is csengett neki idegenül a magyar szó, így mondhatni nagyon hamar és könnyen megtanulta a nyelvet. Ariammal a mai napig tartjuk a kapcsolatot, eljön, amikor teheti, felhív, érdeklődik hogylétünk felől. Ő olyan nekünk, mint a második lányunk.

2012/2013-ban egy lett kislányt fogadtunk, akivel bármenyire törekedtünk, ez a fajta bensőséges kapcsolat nem tudott kialakulni. Valószínű az északi népek kissé rideg természete is lehetett az oka, pedig az év végére úgy tűnt, megtört a jég. Sajnos róla csak közvetve tudunk dolgokat, de örülünk neki, hogy szépen boldogul az életben.

Életünknek ez a három éve, nagyon sok mindenre megtanított bennünket is. Azt hiszem, kár lett volna kihagyni. Azóta is csak bíztatni tudok mindenkit, hogy merjen hasonló döntéseket hozni.

A búcsúzás pillanata Zsuzsival

Zsuzsi fogadócsaládja és mi

Németországban ösztöndíjjal 2023/24

SZUNYOGH SZANDRA

Nagyon régóta foglalkoztatott minket a külföldön tanulás, csereév, külföldi nyelvtanulás gondolata. Minden lehetőséget figyeltünk Liliána és testvérei számára. Tudtuk, hogy ösztöndíj, pályázat, támogatás nélkül nem fognak tudni ilyenen részt venni. Bátyjának szakács tanulóként volt lehetősége Erasmus ösztöndíjasként 2x6 hetet Dániában, illetve később Angliában tölteni, ami még inkább meggyőzött minket arról, hogy mennyi előnyt, tapasztalatot, élményt hordoz magában egy ilyen lehetőség.

Lili és Szandra biciklitúrán

Amikor megjelent a YFU és az Egyszülős Központ közös pályázata, úgy éreztem, ezt Lilinek írták ki. Végig nagyon bíztam benne, hogy sikerülni fog neki, bár tudtam, hogy az egyetlen ösztöndíjas helyre nagyon sok tehetséges, talpraesett diák pályázik Liliána mellett.

Nagyon szerette volna elnyerni, de ez nem tette őt görcsössé, feszültté a kiválasztás során. Amikor a kiválasztás szóbeli részéről mesélt, és ahogy az ott kapott szituációkat megoldotta, éreztem, hogy ez meglehet. Nagyon boldog volt, mikor kiderült, hogy ő utazhat, és végtelen hálát érzett. Izgatottan várta először azt, hogy milyen család fogja őt kiválasztani, aztán pedig magát a kiutazást. A családdal már itthonról felvette a kapcsolatot és szinte „ismerősként" utazott ki Németországba. Már önmagában ez is nagyon megnyugtató volt számomra, illetve az, hogy úgy éreztem a kinti család hasonló értékrenddel, dinamizmussal éli az életét, mint mi, és Lili jó helyre kerül.

Mivel Liliána kollégista volt itthon is, így a napi rutinunk az elutazásával nem változott. Viszonylag gyakran ad hírt magáról szöveges üzenet, képek vagy akár videóhívás formájában. Nagyon jó érzés, hogy jól érzi magát. Liliána nyitott, érdeklődő, lendületes, barátságos személyisége megkönnyíti neki a kint létet és rengeteg élményt, tapasztalást, lehetőséget tartogat a számára, amikkel ő nagyon jól tud élni.

Én nagyon hálás vagyok ezért az ösztöndíjért és azért, ahogy a kinti család családtagként kezeli, szereti Lilit. Lilinek és testvéreinek gyermekkorában azért nagyon sok mindenről le kellett mondaniuk és nehezített pálya volt egyszülős családban élni, de Lili volt az, aki mindig a legnagyobb elfogadással, türelemmel viselte ezt. Mindig azt mondta, ha kérdezték, hogyan élünk, hogy mi királyságban élünk, mert mindenünk megvan. Most úgy érzem, hogy valóban jól élhet és visszaadta neki a sors, amiért ilyen elfogadó volt.

Liliána néhány évvel korábban magyar órán azt a feladatot kapta, hogy írjon egy önéletrajzot úgy, mintha már huszonéves lenne, az akkori önmaga önéletrajzát. Abban szerepelt egy középiskolai tanév Németországban – reméljük, a többi terve is hasonlóan valóra válik!

Lili és anyukája elutazás előtt a reptéren

30 évesek vagyunk!

Nemzetközi konferencia és születésnap

A YFU Hungary alapítói

YFU Support konferencia

Áprilisban került sor Budapesten a YFU support konferenciájára, amin 35 országból 50 részvevő vett rész. Ausztráliától Chiléig, Kanadától Thaiföldig mindenhonnan érkeztek munkatársak a külföldi YFU irodákból és más partner szervezetektől. A háromnapos konferencia azoknak a munkatársaknak szólt, akik a diákok, illetve a küldő és fogadó családok támogatásával foglalkoznak, akár a küldő, akár a fogadó oldalon. A fő témák a diákok mentális egészsége, az LMBTQ+ diákok segítése és a támogatás módszertana volt. Az interaktív foglalkozások és a sok kiscsoportos megbeszélés során lehetőségünk nyílt arra, hogy minél több kollégával beszéljük és cseréljünk tapasztalatot. Jó volt sok olyan emberrel találkozni, aki nagyon rég óta van kapcsolatban a YFU-val, akár munkatársként, akár korábbi cserediákként, vagy fogadó család tagjaként, és tanulni az ő gazdag tapasztalatukból. Esténként a külföldi kollégák nagy örömmel fedezték fel Budapest szépségeit, néhányan még egy 3 napos kulturális programra is maradtak, hogy a fővároson kívül is ismerkedhessenek hazánk gazdag kultúrájával. Sokan azóta is nagyon pozitívan emlegetik magyarországi élményeiket, amelynek kiemelkedő záróeseménye volt a YFU 30-ik születésnapja, melyen így a konferencia nemzetközi résztvevői is jelen tudtak lenni.

A nemzetközi konferencia résztvevői a szülinapi partyn

YFU Hungary 30. születésnap

2023. sok szempontból fontos fordulópont a YFU életében, már csak azért is, mert idén lett 30 éves a magyarországi szervezet. Ebből az alkalomból áprilisban együtt ünnepeltünk a YFU-s diákokkal, önkéntesekkel, kollégákkal, támogatókkal és barátokkal egy gyönyörű Duna parti helyszínen. Az este egyik különlegessége volt, hogy a szintén Budapesten megrendezett support konferencia résztvevői, 35 országból érkező YFU-s kollégák is velünk töltötték az estét. A nagyrészt önkéntesekből álló szervező csapat több hónapos fáradhatatlan munkájának egy csodálatos este lett az eredménye. Az est házigazdái párhuzamosan angolul és magyarul vezették a műsort, hogy a nemzetközi vendégek se maradjanak ki az élményből. Volt és jelenlegi beutazó diákjaink zenei műsorokkal léptek színpadra és még egy – a magyar YFU három évtizedes történetéről szóló – izgalmas kvízjátékban is részt vehettek a jelenlévők. Nagy örömünkre a szervezet alapítói is velünk ünnepeltek és visszarepítettek minket az időben egészen a kezdetekig: elmesélték, hogyan jött létre néhány véletlen találkozásból a mára harminc éve működő magyar YFU. A vacsorát követően megtelt a parkett és önfeledt tánc vette kezdetét. Ahogy a fotók is tanúsítják felejthetetlen este volt, amit még hónapokkal később is emlegetett mindenki, aki ott volt.

YFU Hungary
múlt, jelen, jövő

Interjú Héthy-Szommer Gabriellával, a YFU korábbi magyarországi igazgatójával

Melyik a legszebb emléked a YFU-s pályafutásodból?

Két dolog is eszembe jut:
– Amikor egy befelé forduló, hosszú haját az arcába fésülő, folyton lefelé néző, a suliból eltanácsolt, és otthon is gondokkal küzdő fiút nagy rizikót vállalva „kiengedtünk” egy évre külföldre. A csereéve végére rövid hajú, mosolygós, nyílt tekintetű, jókedvű fiatallá változott. Ezt látni, fantasztikus érzés volt!

– Nagyon jó élmény még a 20. születésnapi rendezvény, amikor egy nemzetközi tréningnek is házigazdái voltunk. Akkorra már 5 éve vezettem az irodát, szuper, összetartó csapatom volt, aktív önkéntesbázis körülöttünk, akkor voltam az IAC (a mai IB) tagja, szinte mindenkit ismertem nemzetközi körökben is. Azt hiszem így visszatekintve, hogy akkor voltam a YFU-s karrierem csúcsán. Jó érzés volt a rendezvény, a tréning – ahol szervező és tréner is voltam – majd az ünnepség sikerét megélni. Nem mellesleg akkor vártam az első gyermekemet is, minden szempontból különleges volt ez az alkalom.

Mire vagy a legbüszkébb az elmúlt 15 évből?

Arra, hogy a magyar YFU működése és pénzügyei teljesen transzparensek; hogy a szervezet stabil anyagi helyzetben van; hogy a YFU egy olyan munkahely, ahol figyelnek a kollégákra, és számít az, hogy jól érezzék magukat; hogy a YFU egy olyan közeg, ahol önkéntesként is jó lenni.

Milyen tendenciákat véltél felfedezni az évek alatt?

A megnövekedett résztvevői elvárások, a magas árak és számos egyéb tényező miatt sokkal nehezebb ma teljesíteni a YFU küldetését.

Például az a tény, hogy a YFU-s visszatérő diákok kifejezetten nagy százaléka külföldön folytat felsőfokú tanulmányokat azt jelenti, hogy nem tud megvalósulni az a célkitűzésünk, hogy a külföldön szerzett tapasztalatokat hazahozzák a diákok, és az új tudásukkal, széles látókörükkel, nyelvtudásukkal terjesszék itthon is a kultúrák közötti megértést, a toleranciát.

Nagyon nagy hatással van a közösségi média és az azonnali kommunikáció a YFU programjaira: a beilleszkedési folyamat nehezebb úgy, hogy folyamatosan virtuálisan „jelen” van a cserediák a küldő országban. A folyamatos szülői „jelenlét” aláássa az önállósodást is, számos alkalommal megtörténik, hogy a szülő sokkal intenzívebben van jelen a gyermeke életében a csereév alatt, mint az üdvös lenne. Nem a YFU szabályainak betartása miatt fontos ez, hanem azért, mert ez szolgálja a résztvevők érdekét és a kitűzött célok elérését.

Mit kívánsz a magyar YFU-nak a következő 15 évre?

Nagyon fontosnak tartom a YFU küldetését: a kultúrák és nemzetek közötti megértés és barátság elősegítését. Mint azt látjuk és érezzük is nap, mint nap, ez ma is aktuális, és az is marad. Habár egyéni oktatási csereprogramokon keresztül valósítjuk meg a céljainkat, nem szabad szem elől tévesztenünk, hogy a szervezet azért létezik, hogy a világ egy békésebb és toleránsabb hely legyen.

Mit adott neked személy szerint a YFU?

Lehetőséget arra, hogy fejlődjön az önismeretem, fejlődjek vezetőként, hogy fejlődjenek a képességeim a tervezés-szervezés, a probléma megoldás, a kommunikáció, az emberekkel kapcsolatos munka és számos egyéb területen. A YFU-nak dolgozni egy nagyon komplex feladat, sok egymástól különböző területen kell jól teljesíteni és ez rengeteg fejlődési lehetőséget ad.

Staff changes

HORVÁTH KATA
MAGYARORSZÁGI IGAZGATÓ

„Pályafutásom” 2008-ban kezdődött a YFU-nál, amikor elnyertem egy ösztöndíjat, mellyel a 2009/10-es tanévet az USA-ban tölthettem. Borzasztóan hálás voltam már akkor az életemet alapjaiban megváltoztató lehetőségért, pedig még nem is sejtettem mennyi minden vár ránk. 2011-ben kezdtem el önkénteskedni a YFU-nak és innentől kezdve nem volt megállás. Az évek alatt dolgoztam a szervezetnek beutazó-, kiutazó-, marketing-, és önkéntes koordinátorként, valamint támogattam őket önkéntesként, trénerként és elnökségi tagként is. Idén év elején keresett meg Héthy-Szommer Gabriella, korábbi igazgató, a távozásának hírével, és a felkéréssel, hogy én vegyem át a helyét. Ez egyszerre volt sokkoló számomra, hiszen az ő neve egyet jelentett nekem a YFU-val, és megtisztelő, hogy méltó utódjának talál. Remélem meg tudom majd ugrani a lécet, és legalább annyit tudok vezetőként tenni a szervezetért, amennyit én kaptam a YFU-tól. Hálám örökké üldözni fogja a YFU-t, hiszen nem csak karrierem fontos mérföldköveit köszönhetem a szervezetnek, de rengeteg élményt, tapasztalatot, és talán a legfontosabbat: életre szóló kapcsolatokat.

BARCZY ADRIENN
BEUTAZÓ PROGRAM KOORDINÁTOR

2022. januárja óta dolgozom a YFU irodában a beutazó diákok koordinátoraként. Nagyon élvezem a munkám, mert mindig is szerettem emberek között, emberekkel dolgozni. Korábban tanárként is igyekeztem megtalálni a hangot a diákokkal, szülőkkel, kollégákkal és ez most sincs másként. A nemzetközi környezet sem ismeretlen számomra, mivel hosszú évekig dolgoztam egy nemzetközi alapítványnál. Bár cserediák magam sosem voltam, fogadó- és küldőanyuka viszont igen, ami sokat segít abban, hogy empátiával végezzem koordinátori feladataimat. Saját négy gyermekem mellett, szívesen követem és segítem a cserediákokat, mint „YFU-s gyermekeimet” a csereévük alatt.

JANKOWSKA RADKA
KIUTAZÓ PROGRAM KOORDINÁTOR

A nemzetközi szemlélet mindig is fontos volt számomra, miután egy magyar-lengyel vegyes házasságból származom. 15 évesen Olaszországban voltam cserediák, egy másik szervezettel. Nagyon sokat kaptam attól az évtől, amit a mai napig nagyra értékelek. Később Japánban jártam egyetemre, ami újabb érdekes nemzetközi tapasztalat volt. A tanulmányaim után voltam többnyelvű tolmács, majd a CEU-ra mentem mesterképzésre. Utána ügyfélszolgálati területen dolgoztam, majdnem 15 évig, Magyarországon, illetve a Fülöp-szigeteken. 2023 márciusa óta dolgozom a YFU-ban, ami egy nagy váltás volt, és ami rengeteg örömöt és kihívást hordoz magában. Nagyon érdekes látni, mennyit változnak a diákok a csereév során.

AYDOĞMUŞ NEHIR
MARKETING ÉS ÖNKÉNTES KOORDINÁTOR

2012/13-ban Magyarországon voltam cserediák, utána az egyetemi zenetanulmányaim alatt egy évet töltöttem Csehországban és egy szemesztert Lengyelországban. Nem szokatlan a cserediákok életében, hogy a csereévük szép emlékeivel visszaköltöznek a fogadóországukba. Velem is ez történt: szépen lassan visszakerültem Törökországból Magyarországra. Egy évet jártam az ELTE magyar nyelvtanfolyamára Stipendium Hungaricum ösztöndíjasként, majd a YFU-nál kezdtem dolgozni marketing és önkéntes koordinátorként. Ezen felül minden évben a beutazó diákokat támogatom a havi magyarnyelvi órákkal. Így lassan 3 éve itt élek Budapesten, borzasztóan élvezem a várost és a YFU-s munkát a gyönyörű emberekkel, akik körülöttem vannak.

GONDOLA DALMA
TOBORZÁS ÉS PROGRAM KOORDINÁTOR

2023. márciusában csatlakoztam a YFU csapatához, mint toborzás és program koordinátor. A toborzás mellett kiutazó diákok felkészítő és hazaérkezés utáni programjait szervezem és vezetem. Tulajdonképpen 15 éves korom óta valamilyen formában folyamatosan foglalkozom gyerekekkel és fiatalokkal. Felemelő érzés a YFU-s diákokkal találkozni és látni, megtapasztalni, hogy mennyi mindent ad egy csereév számukra. Bár én magam nem voltam cserediák, de igyekszem az interkulturális pszichológia és pedagógia szakon szerzett tudásommal hozzájárulni a YFU céljaihoz és segíteni a diákokat abban, hogy minél sikeresebb legyen a csereévük.

Önkéntes programok

A 2023-as év különösen aktív volt az önkéntes programok szempontjából. Számos magyarországi és külföldi lehetőség nyílt arra, hogy YFU-s önkénteseink minőségi időt töltsenek együtt a YFU közösségen belül, és fejlesszék magukat. Sokra értékeljük önkénteseink hozzájárulását a YFU életéhez és reméljük, hogy az általunk kínált lehetőségek és programok során önkénteseink életre szóló tapasztalatokat és élményeket szerezhetnek és megkapják azt a támogatást és fejlődési lehetőséget, ami életben tartja bennük a lelkesedést a további önkéntes munkára.

Tréner tréning önkénteseknek – Elekes Mária

Tréner tréning önkénteseknek

2023 szeptemberében került sor az egynapos tréningre a YFU irodájában. A tréningen facilitációs és prezentációs készségeket fejlesztettünk, felkészülve a táboroztatásra és iskolai előadásokra. Kiscsoportos feladatok, nagycsoportos beszélgetések, gyakorlati tippek, konkrét módszerek és eszközök váltották egymást. A visszajelzések szerint a program kiemelkedően hasznos, és egyben élvezetes volt, amely segített az önkénteseknek tudatos facilitátorrá, hatásos előadóvá és magabiztos trénerré válni. A tetőpont kétségtelenül az a szimulációs gyakorlat volt, amikor a résztvevők a saját bőrükön tapasztalták meg, hogyan hatnak a tréneri és facilitátori hibák a tanulási élményre. Köszönöm Réka és Fanni segítségét az előkészületekben és lebonyolításban.

Internship Franciaországban – Halasi Alexandra

Sziasztok! Szandi vagyok, 2021/22-ben voltam cserediák az USA-ban, Michiganban. Mióta haza jöttem aktívan önkénteskedem a magyar YFU-nál, illetve 2023. március-szeptember között a francia YFU-nál voltam európai önkéntes. Ott az általános önkéntes feladatok mellett az iroda munkájába is beleláttam, hiszen én is ott dolgoztam. Úgy érzem, hogy a YFU ezeken a lehetőségeken keresztül rengeteget adott számomra; tapasztalatokat, barátokat, illetve hatalmas látószöget a világra. És ennek még közel sincs vége...

Szandi a YFU Franciaország zászlójával

Internship Németországban – Ribánszki Ágnes

Ági Frenák Pál művész úrral a stuttgarti Liszt Intézetnél

Ribánszki Ági vagyok, 23 éves és nemzetközi gazdálkodást hallgatok az ELTE-n. Az én életre szóló YFU-s kalandom 2017-ben kezdődött Németországban. Azóta két otthonom van. Az utazás pedig azóta is tart és az életem számos szegmensére hatással van. Idén szeptemberben 3 hónapos szakmai gyakorlatot kezdtem meg Stuttgartban, a Magyar Kulturális Központban, a Liszt Intézetnél. Nem volt kérdés, hogy visszajövök az országba. A csereévem alatt mély barátságok szövődtek, a fogadócsaládommal pedig a mai napig nagyon szoros viszonyt ápolok. A magyar néplélek mellett a német kultúra is a szívemhez nőtt. A csereévem után egyből jelentkeztem önkéntesnek a YFU-hoz. Jó érzéssel tölt el a diákok mentorálasa, mindig visszagondolok a külföldön töltött időszakomra. Tényleg egy élet volt egy évben, amit bármikor újra átélnék.

Önkéntes tábor – Tóth Fanni

Önkéntes tábor Nagymaroson

Az idei önkéntes tábor szervezése kapcsán nagy fába vágtuk a fejszénket. Először szerveztünk olyan tábort, amelynek kaland elemei is voltak. Minden étkezésünket közös összefogással magunk készítettük bográcsban, jártunk vízitúrán és erdei túrán. Természetesen voltak foglalkozások is. A tábor nyitásaként tartottunk egy csapatépítő ismerkedést, illetve Elekes Mari készült egy pályaorientációs sessionnel, ami nagy sikert aratott. Második nap a friss önkéntesek olyan feladatot kaptak, amely során gyakorlatban próbálhatták ki a táborszervezés folyamatát. A tapasztaltabb önkéntesek visszajelzést adtak számukra, ezzel átadva a tudásukat az új generációnak. Összességében nagyon jó hangulatú, sikeres tábort zártunk!

Itt vagyunk egymásnak – Visszailleszkedés – Héthy-Szommer Gabriella

Éveken át figyeltem – és sok évvel ezelőtt a saját bőrömön is megtapasztaltam – hogy milyen nehéz visszaszokni a csereév után a korábbi életünkbe. Az életünk a korábbi, de mi már nem a „korábbiak” vagyunk, ezzel pedig a családtagok, barátok, osztálytársak, tanárok (és sokszor mi magunk is) hirtelen szembesülünk. Régóta terveztem, hogy indítok egy csoportot, hogy lehetőséget biztosítsak a volt cserediákoknak arra, hogy támogatást kapjanak a visszailleszkedés folyamatában, de amíg a YFU vezetőjeként dolgoztam, erre soha nem volt időm. Idén ősszel viszont megteremtődött a lehetőség, így örömmel indítottam el a foglalkozást, amely nem csak a frissen visszatért cserediákok számára nyitott, hanem minden YFU alumni számára, hiszen a visszailleszkedés folyamata sokszor több évig is eltart. Azokat is szívesen látjuk, akik úgy érzik, hogy ugyan már túljutottak ezen a folyamaton, de van kedvük segíteni a többieket a tapasztalataikkal. A csoport havonta találkozik, és nyitott csoportként működik, a csatlakozás tehát folyamatos. Ha ráérsz és beszélgetnél egy jót a többi volt cserediákkal, gyere, várunk!

Itt vagyunk egymásnak - visszailleszkedés foglalkozás

Youth Empowerment Seminar (YES) – Aydoğmuş Nehir

Kiutazó diákok a YES-en

A Berlin-Werbellinsee-nél lévő óriási YES-tábor évente összehoz több, mint 100 önkéntest és 400 nemzetközi YFU-s diákot. Idén újra lehetőségem volt részt venni a YES-en, ezúttal nemzetközi csoportvezetőként. Az odaúton a beutazó diákokat, a hazaúton a magyar kiutazó diákokat kísértem. Ezen a gyönyörű helyen öt napunk volt arra, hogy visszatekintsünk az elmúlt év eseményeire a diákokkal, és őszintén elemezzük, mit tanulhatunk azokból a kihívásokból, amelyekkel mindannyian szembesültünk a csereév során. Az idei szeminárium címe „A rugalmas gondolkodás és az ellenállás képességének kialakítása” volt, így mélyen elmerültünk a mentális egészség és jóllét témájában. Ezen felül sokat foglalkoztunk a csapatvezetési, projekttervezési és menedzsment, illetve az előadói képességek fejlesztésével.

Az év önkéntesei
2023

Tóth Fanni

Fanni 2018/19-ben Hollandiában volt cserediák. A csereéve óta folyamatosan számíthatunk a segítségére, részvételére YFU-s tevékenységekben: táborokat vezet, workshopokat tart, YFU-s programok tevékeny résztvevője és szervezője. A nemzetközi YFU-s lehetőségeket is figyelemmel kíséri, azokon amikor tud, részt vesz és jó kapcsolatot ápol a nemzetközi önkéntesekkel. Idén kifogyhatatlan energiával és lelkesedéssel segített az Tréner tréning önkéntes program előkészítésében és az Önkéntes tábor megszervezésében.

Vasa Tünde

Tünde bár szíve szerint Japánba került volna cserediáknak, végül Hollandiában vett részt a YFU csereprogramjában 2021/22-ben. A hazaérkezése után azonnal a YFU aktív önkéntesévé vált. Legyen szó táborvezetésről, családlátogatásról, angyalka feladatokról, kiválasztásról vagy beutazó programról, mindig szívesen vállál feladatokat. Mindemellett résztvevőként és trénerként is örömmel jön az önkénteseknek szervezett programokra és nem utolsó sorban nélkülözhetetlen tagja a YFU közösségi-média csapatának.

Farkas Lilla

Lilla 2021/22-ben Belgium-Vallóniában volt cserediák. Lelkes, vidám, laza személyiségének köszönhetően mindig jó kapcsolatot ápolt a cserediákokkal, önkéntesekkel és a YFU irodával. Már vidékről is szívesen járt fel a budapesti YFU-s programokra, de amióta Budapesten tanul, még inkább számíthatunk rá. Sokféle tevékenységben részt vett az elmúlt időszakban, beutazó programokban, táborokban, online info esteken, családlátogatásokon egyaránt és a tavalyi tanévben angyalkaként is segített. Kitartását és lelkesedését nagyra értékeljük.

YFU Star 2023

Mikó Bálint

Bálint 2012/13-ban Németországban volt cserediák. A külföldi élet annyira megtetszett neki, hogy a későbbiekben nem volt megállás. Az európai önkéntes szolgálattal (EVS) egy évig Lengyelországban élt, jelenleg pedig Budapest és Bécs között zajlik az élete. Bár évek teltek el a csereéve óta, nem felejtett el bennünket, továbbra is számíthatunk a segítségére és támogatására, szívesen önkénteskedik a YFU-nak. Legutóbb az idén megünnepelt 30. YFU-s szülinapi ünnepség házigazdájaként találkozhattunk vele.

Közös gondolkozás a hazaérkezés utáni táborban

Kiutazó diákok ismerkednek a felkészítő táborban

Kiutazó diákok búcsúzása egymástól a reptéren

2023 képekben

Palyaorientációs foglalkozás az önkéntes táborban

Kiutazó felkészítő tábor

Táborvezető csapat

Vidám pillanatok az érkezési táborban

YFU HUNGARY
Nemzetközi Diákcsere Program

make the world your home

YFU HUNGARY | Mobil: +36 30 20 10 125 | Email: yfu@yfu.hu | web: www.yfu.hu | Instagram: yfuhungary | TikTok: yfuhungary

Támogass minket!

A YFU társadalmi szervezetként működik, így támogatásra jogosult. Küldetésünkhöz önkéntes munkával és adománnyal is hozzájárulhatsz. Támogass minket Te is adód 1%-ával vagy akár egyszeri támogatással! A befolyt összeget ösztöndíjra fordítjuk.

Adószám: 18044847-1-41